

SELETUSKIRI

regionaal- ja põllumajandusministri määruse „Regionaalministri 18. detsembri 2023. a määruse nr 100 „Perioodi 2023–2027 loomatauditõrje programmi rakendamise toetus“ muutmise“ eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Regionaal- ja põllumajandusministri määruse „Perioodi 2023–2027 loomatauditõrje programmi rakendamise toetus“ muutmise“ eelnõu (edaspidi *eelnõu*) kehtestatakse Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse (edaspidi *ELÜPS*) § 24 lõike 1 alusel. Eelnõu on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/2115¹ artikli 77 lõike 1 punktiga f.

Eelnõu on vajalik „Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika Eesti strateegiakava aastateks 2023–2027“ (edaspidi *strateegiakava*) liigi „Koostöö“ sekkumise „Loomataudide kontrolliprogrammide alase koostöö toetus“ raames antava loomatauditõrje programmi rakendamise toetuse (edaspidi ka *toetus*) rakendamiseks, mille õiguslik alus on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/2115 artikkel 77.

Regionaalministri 18. detsembri 2023. a määruse nr 100 „Perioodi 2023–2027 loomatauditõrje programmi rakendamise toetus“ (edaspidi *määrus*) muutmise eesmärk on ajakohastada toetuse suuruse arvutamise aluseks kehtestatud ühikuhindu ning teha muud vajalikud muudatused määruse paremaks rakendamiseks. Ühikuhindu muudetakse eelkõige seetõttu, et täpsustada kontrolli- ja likvideerimisprogrammi koostamise ja rakendamisega seotud tegevuste kulusid ja nende maksumust, mis on ühikuhinna kindlaksmääramise aluseks. Lisaks tehakse muudatus, mille kohaselt sõltub edaspidi toetuse suuruse arvutamise aluseks olev ühikuhind konkreetsest kontrolli- ja likvideerimisprogrammist, täpsemalt sellest, kas programmi kohaselt loomi vaksineeritakse või võetakse neilt vereproovi või tuleb neid nii vaksineerida kui ka võtta neilt vereproovi.

Määruse muutmise peamine eesmärk on ajakohastada selles kehtestatud ühikuhinnad, et vältida võimalikku toetuse saajale toetuse ülemaksmist ja täpsustada toetatava tegevusega seotud tegevuste abikõlblikke otseseid ja kaudseid kulusid. Tegemist ei ole uue regulatsiooni loomisega, vaid olemasoleva määruse õigusselguse tagamisega ning ühikuhindade läbipaistvuse suurendamisega.

Eelnõu ja seletuskirja koostas Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumi toiduohutuse osakonna loomatervise ja -heaolu valdkonnajuht Kadri Kaugerand (5646 9917, kadri.kaugerand@agri.ee). Juriidilise ekspertiisi eelnõule tegi Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumi õigusosakonna nõunik Kadri Jänes (625 6539, kadri.janes@agri.ee). Keeleliselt toimetab eelnõu ja seletuskirja Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Laura Ojava (625 6523, laura.ojava@agri.ee).

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu punktiga 1 muudetakse määruse § 4 lõigetes 2 ja 3 kehtestatud ühikuhindu, mille alusel arvutatakse toetuse suurus.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2021/2115, millega kehtestatakse liikmesriikide koostatavate Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatavate ühise põllumajanduspoliitika strateegiakavade (ÜPP strateegiakavad) toetamise reeglid ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 (ELT L 435, 06.12.2021, lk 1–186).

Kehtiva määruse § 4 lõike 1 kohaselt antakse toetust Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/2115 artikli 83 lõike 1 punkti b ja lõike 2 punkti a alapunkti i kohaselt ühikuhinna alusel. Lähtuvalt sellest on toetuse suurus määratud kindlaks ausa, õiglase ja kontrollitava arvutusmeetodiga, mis põhineb statistilistel andmetel, muul objektiivsel teabel või eksperdihinnangul. Alus eespool nimetatud viisil toetuse suuruse kindlaksmääramiseks tuleneb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/2115 artikli 83 lõike 2 punkti a alapunktist i, mille kohaselt määratakse sama artikli lõike 1 punktis b osutatud vormis antava toetuse suurus kindlaks ausa, õiglase ja kontrollitava arvutusmeetodiga, mis põhineb statistilistel andmetel, muul objektiivsel teabel või eksperdihinnangul. Muudatuse eesmärk on ajakohastada toetuse suuruse arvutamise aluseks olevaid ühikuhindu, eelkõige vaadata üle kontrolli- ja likvideerimisprogrammi koostamise ja rakendamisega seotud need tegevused ning nende tegevuste kulud (rahastamiskõlblikud kulud) ja maksumused, mis on ühikuhinna kindlaksmääramise aluseks. Lisaks tehakse muudatus, mille kohaselt sõltub edaspidi toetuse suuruse arvutamise aluseks olev ühikuhind konkreetsest kontrolli- ja likvideerimisprogrammist, täpsemalt sellest, kas loomi programmi kohaselt vaktsineeritakse või võetakse neilt vereproov või tuleb neid nii vaktsineerida kui ka võtta neilt vereproov.

Eelnõu punktiga 1 muudetakse määruse § 4 lõikes 2 kehtestatud ühikuhindu veiste infektsioosse rinotrahheiidi (edaspidi *IRT*) tõrjeks. Eelnõu kohaselt arvutatakse IRT kohta kontrolli- ja likvideerimisprogrammi koostamise ning rakendamise korral toetuse suurus ühikuhinna alusel ühe looma kohta aastas olenevalt rakendatavast kontrolli- ja likvideerimisprogrammist. Alates määruse rakendamisest 2024. aastal on selgunud, et kui loomapidamisettevõttes levib IRT, on loomapidamisettevõtteid, kus rakendatakse selliseid kontrolli- ja likvideerimisprogramme, mille kohaselt tehakse mõlemad veterinaarsed menetlused ehk kõigepealt võetakse 30%-lt karjas olevatelt loomadelt vereproovid ja seejärel kõik karjas olevad loomad vaktsineeritakse, aga on ka selliseid loomapidamisettevõtteid, kus rakendatakse programme, mille kohaselt loomi ei vaktsineerita, vaid nendelt võetakse ainult vereproovid. Loomadelt vereproovi võtmise korral viiakse nakatunud loomad karjast välja, mida toetusega ei hüvitata. Sellisel juhul ei ole õiglane maksta toetust nende loomade kohta, kellelt võetakse ainult vereproov, sama ühikuhinna alusel kui nende loomade kohta, keda vaktsineeritakse, sest nende kahe tegevusega kaasnevate kulude maksumused on erinevad.

Arvestades eespool toodut, arvutatakse edaspidi IRT kohta kontrolli- ja likvideerimisprogrammi koostamise ning rakendamise korral toetuse suurus ühikuhinna alusel, mis on ühe looma kohta aastas 21 eurot juhul, kui loomad vaktsineeritakse, ja üheksa eurot juhul, kui loomi ei vaktsineerita, vaid loomadelt võetakse vereproovi. Kui kontrolli- ja likvideerimisprogrammi rakendamise korral loomad nii vaktsineeritakse kui ka võetakse neilt vereproovi, on ühikuhind ühe looma kohta aastas 30 eurot.

Kui rakendatakse kontrolli- ja likvideerimisprogrammi, mille kohaselt loomad vaktsineeritakse, on ühikuhind IRT tõrjeks 21 eurot ühe looma kohta aastas. Ühikuhinna arvutamise aluseks on võetud 2025. aastal teostatud kontrolli- ja likvideerimisprogrammis osalenud loomapidamisettevõtetes tehtud vaktsineerimiste arv (infoallikas: Riiklik veterinaararstide register) ning kontrolli- ja likvideerimisprogrammis osalenud nende loomade arv, kelle kohta toetust taotleti ja maksti, samuti vaktsineerimisvahendite maksumus (nõelad, automaatsüstlad), looma ülevaatuse (mis on vajalik teha, et vältida haigete loomade vaktsineerimist) maksumus ja vaktsiini hind ning lisanduvad kaudsed kulud loomapidamisettevõtte põhiselt.

Kui rakendatakse kontrolli- ja likvideerimisprogrammi, mille kohaselt loomi ei vaktsineerita, vaid loomadelt võetakse üksnes vereproov, on ühikuhind IRT tõrjeks üheksa eurot ühe looma kohta aastas. Ühikuhinna arvutamise aluseks on vereproovi võtmiseks vajalike vahendite (katsutid, nõelad ja nõelahoidjad), looma ülevaatuse (veterinaararstil on vaja veenduda looma tervislikus seisundis enne vereproovi võtmist) ja laboriuuringu tegemise maksumus ning nendele

lisanduvad kaudsed kulud loomapidamisettevõtte põhiselt. Kuna Eesti Maaülikoolilt tellitud eksperdiarvamuse tulemusena ei võeta vereproove tervelt karjalt, vaid umbes 30%-lt karjas olevatelt loomadelt, siis on ühikuhinna arvutamisel seda ka arvesse võetud.

Kui kontrolli- ja likvideerimisprogrammi rakendamisel tehakse mõlemad veterinaarsed menetlused ehk loomadelt võetakse vereproovid ja loomad ka vaktsineeritakse, makstakse toetuse saajale IRT tõrjeks 30 eurot looma kohta ühes aastas.

Ühikuhindade ülevaatamise tingis asjaolu, et määruse väljatöötamisest on möödas kolm aastat ja sisendite hinnad on muutunud. Ühikuhindade arvutamise aluseks on võetud Eesti Maaülikooli 2008. aastal koostatud samade loomataudide tõrjeprogrammi pilootprojekt, mis on rahastatud riiklikust programmist „Põllumajanduslikud rakendusürikingud ja arendustegevus aastatel 2004–2008“. Lisaks on andnud arvamuse kulude kohta Eesti Maaülikooli professor Arvo Viltrop (12. juuni 2025) ning on küsitud hinnapakumused OÜ-lt Zoovetvaru, AS-ilt Magnum Veterinaaria ja AS-ilt Dimedium (Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumi dokumendihaldussüsteemis sissetulnud kirjad 7.2-2/807-1; 7.2-2/807-2; 7.2-2/807-3 ja 7.2-2/806-1 ja 7.2-2/806-2).

Loomapõhised veterinaarsete toimingutega seotud hüvitatavad otsesed kulud:

1. vereproovi võtmise kulud, sealhulgas menetluse teostamise ning selleks vajalike vahendite kulud;
2. looma ülevaatuse kulud enne vereproovi võtmist või vaktsineerimist;
3. loomataudi tuvastamiseks tehtava laboriuuringu kulud;
4. vaktsiinidoosi kulu;
5. vaktsineerimise kulud, sealhulgas menetluse teostamise ning selleks vajalike vahendite kulud;
6. muud eeltoodud menetlustega otseselt seotud ja nende nõuetekohaseks teostamiseks vajalikud kulud.

Loomatauditõrje ja bioturvalisusega seotud hüvitatavad kaudsed kulud:

1. transpordikulud ettevõttesse;
2. veterinaararsti väljakutse tasu;
3. kaitseriietuse kulud, sealhulgas ühekordsete kombinesoonide, jalakatete ja kummikinnaste maksumus;
4. loomatauditõrje programmi koostamise kulud ettevõttepõhiselt;
5. desinfitseerimisvahendite kulud;
6. loomatauditõrje programmide ja bioturvakavade iga-aastase uuendamise kulud loomatauditõrje programmis ette nähtud tähtaja jooksul;
7. muud loomatauditõrje ja bioturvalisuse tagamisega otseselt seotud ning nende nõuetekohaseks rakendamiseks vajalikud kulud.

Eelnõu punktiga 1 muudetakse määruse § 4 lõikes 3 kehtestatud ühikuhindu veiste viirusdiarröa viiruse (edaspidi *VVD*) tõrjeks. Eelnõu kohaselt arvutatakse VVD kohta kontrolli- ja likvideerimisprogrammi koostamise ning rakendamise korral toetuse suurus ühikuhinna alusel ühe looma kohta aastas olenevalt rakendatavast kontrolli- ja likvideerimisprogrammist. Alates määruse rakendamisest 2024. aastal on selgunud, et kui loomapidamisettevõttes levib VVD, on loomapidamisettevõtteid, kus rakendatakse selliseid kontrolli- ja likvideerimisprogramme, mille kohaselt tehakse mõlemad veterinaarsed menetlused ehk kõigepealt võetakse 30%-lt karjas olevatelt loomadelt vereproovid ja seejärel kõik karjas olevad loomad vaktsineeritakse, aga on ka selliseid loomapidamisettevõtteid, kus rakendatakse programme, mille kohaselt loomi ei vaktsineerita, vaid nendelt võetakse ainult vereproovid. Loomadelt vereproovi võtmise korral viiakse nakatunud loomad karjast välja, mida toetusega ei hüvitata. Sellisel juhul ei ole õiglane

maksta toetust nende loomade kohta, kellelt võetakse ainult vereproov, sama ühikuhinna alusel kui nende loomade kohta, keda vaktsineeritakse, sest nende kahe tegevusega kaasnevate kulude maksumused on erinevad.

Arvestades eespool toodut, arvutatakse edaspidi VVD kohta kontrolli- ja likvideerimisprogrammi koostamise ning rakendamise korral toetuse suurus ühikuhinna alusel, mis on ühe looma kohta aastas 24 eurot juhul, kui loomad vaktsineeritakse, ja kümme eurot juhul, kui loomi ei vaktsineerita, vaid loomadelt võetakse vereproov. Kui kontrolli- ja likvideerimisprogrammi rakendamise korral loomad nii vaktsineeritakse kui ka võetakse neilt vereproovi, on ühikuhind ühe looma kohta aastas 34 eurot.

Kui rakendatakse kontrolli- ja likvideerimisprogrammi, mille kohaselt loomad vaktsineeritakse, on ühikuhind VVD tõrjeks 24 eurot ühe looma kohta aastas. Ühikuhinna arvutamise aluseks on võetud 2025. aastal teostatud kontrolli- ja likvideerimisprogrammis osalenud loomapidamisettevõtetes tehtud vaktsineerimiste arv (Infoallikas: Riiklik veterinaararstide register) ning kontrolli- ja likvideerimisprogrammis osalenud nende loomade arv, kelle kohta toetust taotleti ja maksti, samuti vaktsineerimisvahendite maksumus (nõelad, automaatsüstlad), looma ülevaatuse (mis on vajalik teha, et vältida haigete loomade vaktsineerimist) maksumus ja vaktsiini hind ning lisanduvad kaudsed kulud loomapidamisettevõtte põhisel.

Kui rakendatakse kontrolli- ja likvideerimisprogrammi, mille kohaselt loomi ei vaktsineerita, vaid loomadelt võetakse üksnes vereproov, on ühikuhind VVD tõrjeks kümme eurot ühe looma kohta aastas. Ühikuhinna arvutamise aluseks on vereproovi võtmiseks vajalike vahendite (katsutid, nõelad ja nõelahoidjad), looma ülevaatuse (veterinaararstil on vaja veenduda looma tervislikus seisundis enne vereproovi võtmist) ja laboriuuringu tegemise maksumus ning nendele lisanduvad kaudsed kulud loomapidamisettevõtte põhisel. Kuna Eesti Maaülikoolilt tellitud eksperdiarvamuse tulemusena ei võeta vereproove tervelt karjalt, vaid umbes 30%-lt karjas olevatelt loomadelt, siis on ühikuhinna arvutamisel seda ka arvesse võetud.

Kui kontrolli- ja likvideerimisprogrammi rakendamisel tehakse mõlemad veterinaarsed menetlused ehk loomadelt võetakse vereproovid ja loomad ka vaktsineeritakse, makstakse toetuse saajale VVD tõrjeks 34 eurot looma kohta ühes aastas.

Ühikuhindade ülevaatamise tingis asjaolu, et määruse väljatöötamisest on möödas kolm aastat ja sisendite hinnad on muutunud. Ühikuhindade arvutamise aluseks on võetud Eesti Maaülikooli 2008. aastal koostatud samade loomataudide tõrjeprogrammi pilootprojekt, mis on rahastatud riiklikust programmist „Põllumajanduslikud rakendusüriingud ja arendustegevus aastatel 2004–2008“. Lisaks on andnud arvamuse kulude kohta Eesti Maaülikooli professor Arvo Viltrop (12. juuni 2025) ning on küsitud hinnapakkumused OÜ-lt Zoovetvaru, AS-ilt Magnum Veterinaaria ja AS-ilt Dimedium (Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumi dokumendihaldussüsteemis sissetulnud kirjad 7.2-2/807-1; 7.2-2/807-2; 7.2-2/807-3 ja 7.2-2/806-1 ja 7.2-2/806-2).

Loomapõhised veterinaarsete toimingutega seotud hüvitatavad otsesed kulud:

1. vereproovi võtmise kulud, sealhulgas protseduuri teostamise ning selleks vajalike vahendite kulud;
2. looma ülevaatuse kulud enne vereproovi võtmist või vaktsineerimist;
3. loomataudi tuvastamiseks tehtava laboriuuringu kulud;
4. vaktsiinidoosi kulu;
5. vaktsineerimise kulud, sealhulgas menetluse teostamise ning selleks vajalike vahendite kulud;
6. muud eeltoodud menetlustega otseselt seotud ja nende nõuetekohaseks teostamiseks vajalikud kulud.

Loomatauditõrje ja bioturvalisusega seotud hüvitatavad kaudsed kulud:

1. transpordikulud ettevõttesse;
2. veterinaararsti väljakutse tasu;
3. kaitseriietuse kulud, sealhulgas ühekordsete kombinesoonide, jalakatete ja kummikinnaste maksumus;
4. loomatauditõrje programmi koostamise kulud ettevõttepõhiselt;
5. desinfitseerimisvahendite kulud;
6. loomatauditõrje programmide ja bioturvakavade iga-aastase uuendamise kulud loomatauditõrje programmis ette nähtud tähtaja jooksul;
7. muud loomatauditõrje ja bioturvalisuse tagamisega otseselt seotud ning nende nõuetekohaseks rakendamiseks vajalikud kulud.

Eelnõu punktiga 2 tunnistatakse kehtetuks määruse § 4 lõige 4. Lõikes 4 on sätestatud kontrolli- ja likvideerimisprogrammis osalevate põllumajandusloomade loomühikuteks ümberarvutamise koefitsiendid: üle kuue kuu vanuse veise koefitsient on 1 ja alla kuue kuu vanuse veise oma 0,4. Määruse rakendamisel on selgunud, et loomühikute koefitsiendid ei ole toetuse andmisel põhjendatud, sest tegelik kulu alla kuue kuu vanustele loomadele on sama nagu üle kuue kuu vanustele loomadele. Seega ei ole nii vereproovide võtmise kui ka vaksineerimise korral vahet, kas tegeletakse täiskasvanud loomaga (üle kuue kuu vanune loom) või noorloomaga (alla kuue kuu vanune loom), sest veterinaarsele menetlusele kuluvad aeg ja vahendid on samad. Pigem saab öelda, et noorloomale kulub veterinaarse menetluse teostamiseks rohkem aega, sest tema fikseerimine vereproovi võtmiseks ja vaksineerimiseks on keerulisem ja aeganõudvam. Noorloomade puhul on vaja teostada baasvaksineerimine, mis võib tähendada 2–3 vaktsiinidoosi lühikese ajaperioodi jooksul, kuid täiskasvanud loomi vaksineeritakse vaid üks kord aastas.

Koefitsientide kaotamine ei mõjuta toetuse eelarvet, sest loomühiku kohta määratud ühikuhinnad on väiksemad ja toetuse maksed mahuvad strateegiakavas ettenähtud eelarve piiridesse.

Eelnõu punktides 3, 4, 6 ja 9 tehtud muudatustega täpsustatakse sätete sõnastusi, ühtlustades need strateegiakava raames antavate teiste toetuste määruste sõnastustega sätete sisu muutmata, et tagada õigusnormi sisu selgus ja üheselt mõistetavus.

Eelnõu punktiga 5 täiendatakse määruse § 8 lõiget 1 punktiga 4, mille kohaselt esitab toetuse taotleja andmed edaspidi ka kontrolli- ja likvideerimisprogrammi rakendava lõppkasusaaja loomapidamisettevõtte põllumajandusloomade registri registrinumbri kohta. Muudatuse eesmärk on lihtsustada PRIA kontrollide tegemist, sest põllumajandusloomade registrisse kantakse iga loomapidamisettevõtte kohta registris registreerimise kordumatu number (registrinumber), mille alusel on PRIA-l võimalik oma süsteemides kontrolle hõlpsamalt teha.

Eelnõu punktiga 6 tunnistatakse kehtetuks määruse § 11 lõige 3 halduskoormuse vähendamise eesmärgil. Muudatusega loobutakse toetuse saaja likvideerimise või pankrotistumise vältimise kohustuse sidumisest toetuskõlblikkusega, mis tähendab, et selle nõude rikkumise korral ei ole tagajärjeks toetuse 100-protsendiline tagasimakse. Seega leevenevad toetuse saaja jaoks mõnevõrra toetuse kasutamise tingimused. Juhul, kui tegemist on pettusega seotud pankrotijuhtumiga, tuleb tagasinõude kohaldamisel hinnata konkreetseid asjaolusid ja toetuse tagasinõudmine täies ulatuses on endiselt võimalik. Likvideerimise ja pankroti vältimise nõue on asjakohane kuni viimase toetusosa maksmiseni ehk toetust ei peaks välja maksma, kui toetuse saaja suhtes on algatatud likvideerimismenetlus või nimetatud ajutine pankrotihaldur või välja kuulutatud pankrot või algatatud sundlõpetamine või tal on äriregistrist kustutamise hoiatus.

Eelnõu punktiga 8 täiendatakse määruse § 12 punktiga 3, mille kohaselt esitab toetuse saaja toetuse maksmiseks PRIA-le elektrooniliselt PRIA e-teenuse keskkonna kaudu maksetaotluse, mis sisaldab edaspidi andmeid ka iga lõppkasusaaja nende peetavate loomade arvu kohta, kelle

kohta toetust taotleti, eraldi iga loomataudi ja tehtud veterinaarse menetluse arvestuses. See tähendab, et toetuse saaja esitab maksetaotluses andmed loomade arvu kohta lõppkasusaajate kaupa loomataudide arvestuses, seejuures eraldi iga tehtud veterinaarse menetluse arvestuses: nt lõppkasusaaja nende peetavate loomade arv, keda ainult vaktsineeriti või kellelt võeti ainult vereproov, iga loomataudi arvestuses eraldi.

Kuna Euroopa Komisjon soovib saada tulemusnäitajaid täpsemalt kui seni, siis lihtsustab nimetatud muudatus PRIA tööd. Lisaks annab see hea ülevaate, kui suur arv loomi on toetuse kasutamiseга hõlmatud.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega ja eelnõu väljatöötamisel on võetud aluseks järgmised õigusaktid:

- 1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2021/2115, millega kehtestatakse liikmesriikide koostatavate Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatavate ühise põllumajanduspoliitika strateegiakavade (ÜPP strateegiakavad) toetamise reeglid ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 (ELT L 435, 06.12.2021, lk 1–186);
- 2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2021/2116, mis käsitleb ühise põllumajanduspoliitika rahastamist, haldamist ja seiret ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1306/2013 (ELT L 435, 06.12.2021, lk 187–261).

Nimetatud õigusaktid on kättesaadavad Euroopa Liidu Teataja veebilehel <https://eur-lex.europa.eu>.

4. Määruse mõjud

Määruse rakendamisega ei kaasne otseseid sotsiaalseid mõjusid ega mõjusid keskkonnale, regionaalarengule, haridusele, kultuurile, spordile, infotehnoloogiale ja infoühiskonnale, majandusele ning siseturvalisusele. Samuti ei kaasne mõjusid riigikaitsele ega välissuhetele. Määruses kavandatud muudatused on tehnilist laadi.

Määruse rakendamisega kaasneb väheoluline mõju riigiasutuse töökorraldusele ning väheoluline mõju toetuse taotlejale ja lõppkasusaajale.

4.1. Mõju riigiasutustele

Mõju sihtrühm: Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet.

Makseasutus saab määruse jõustumisel küsida toetuse taotluse menetlemisel toetuse taotlejalt täpsemaid andmeid, mis omakorda teeb menetluse kiiremaks ja täpsemaks. Lisaks on võimalik esitada Euroopa Komisjoni auditile täpsemaid andmeid tehtud otsuste ja toetuse maksete kohta.

Järeldus mõju olulise kohta: mõju on väike ning oluline mõju puudub.

4.2. Mõju toetuse taotlejale ja saajale ning lõppkasusaajale

Mõju sihtrühm: toetuse taotlejad ja saajad ning lõppkasusaajad.

Toetuse taotleja ja saaja ning lõppkasusaaja saavad selgemad suunised esitatavate andmete kohta. Seoses täpsemate andmete esitamisega muutub taotluse menetlemine kiiremaks ja täpsemaks ning toetuse taotleja kohta tehakse otsus kiiremini, mis omakorda kiirendab toetuse maksmist ning aitab paremini planeerida rahalisi vahendeid ja tegevusi lõppkasusaaja juures.

Lõppkasusaajal on parem arusaam hüvitatavatest tegevustest ning meetme ulatusest, mis omakorda aitab tal täpsemalt ja paremini planeerida oma finantse tauditõrje meetmes osalemiseks.

Järeldus mõju olulise kohta: mõju on väike, kuid pigem positiivne ja oluline mõju puudub.

Kuna määrusel puudub oluline mõju, ei ole vaja koostada Vabariigi Valitsuse 22. detsembri 2011. a määruse nr 180 „Hea õigusloome ja normitehnika eeskiri“ § 65 lõike 2 kohast mõjude analüüsi ega esitada selle aruannet.

5. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamine ei too kaasa lisategevusi ega -kulutusi riigieelarve vahenditest, samuti ei kaasne määruse rakendamisega tulusid.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitatakse eelnõude infosüsteemi EIS kaudu kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile.

Lisaks esitatakse eelnõu arvamuse andmiseks PRIA-le, Eesti Töuloomakasvatavate Ühistule ja Eesti Põllumajandus-Kaubanduskojale.